ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1401/86 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 6ης Μαΐου 1986

για τη θέσπιση κοινής ενέργειας για την προώθηση της γεωργίας σε ορισμένες μειονεκτικές περιοχές της Βόρειας Ιταλίας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 797/85 του Συμβουλίου της 12ης Μαρτίου 1985 για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των γεωργικών διαρθρώσεων [1], και ιδίως το άρθρο 18,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [2],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [3],

Εκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχείο α) της συνθήκης, κατά την εκπόνηση της κοινής γεωργικής πολιτικής θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η κοινωνική δομή της γεωργίας και οι διαρθρωτικές και φυσικές ανισότητες μεταξύ των διαφόρων γεωργικών περιφερειών·

ότι, για να επιτευχθούν οι στόχοι της κοινής γεωργικής πολιτικής που αναφέρονται στο άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) της συνθήκης, πρέπει να ληφθούν σε κοινοτικό επίπεδο ειδικά μέτρα, προσαρμοσμένα στην κατάσταση των μειονεκτικών γεωργικών περιοχών·

ότι, στη Βόρεια Ιταλία, οι μειονεκτικές γεωργικές περιφέρειες, κατά την έννοια της οδηγίας 75/268/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Απριλίου 1975 περί της ορεινής γεωργίας και της γεωργίας σε ορισμένες μειονεκτικές περιοχές [4], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 797/85, βρίσκονται σε ιδιαίτερα μειονεκτική κατάσταση·

ότι οι περιφέρειες αυτές δεν καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2088/85 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1985 για τα Ολοκληρωμένα Μεσογειακά Προγράμματα [5]·

ότι η αγροτική υποδομή στις περιφέρειες αυτές είναι ιδιαίτερα ανεπαρκής, ιδίως όσον αφορά τις δημόσιες παροχές όπως το ηλεκτρικό ρεύμα, το πόσιμο νερό, τους δρόμους προσπέλασης στις εκμεταλλεύσεις και τους δρόμους επικοινωνίας, και ότι η δημιουργία ή η ενίσχυση των παροχών αυτών αποτελεί σημαντική προϋπόθεση για τη βελτίωση των γεωργικών διαρθρώσεων·

ότι, λόγω του ότι υπάρχουν γεωργικές εκτάσεις που πλήττονται από τη διάβρωση, η προστασία του εδάφους και της ροής των υδάτων αποτελεί ιδιαίτερα σημαντική ανάγκη·

ότι ένα ειδικό καθεστώς ενισχύσεων υπέρ δασικών δράσεων έχει ιδιαίτερη σημασία για τις μειονεκτικές περιφέρειες· ότι τα δάση συμβάλλουν στην καλύτερη χρησιμοποίηση του εργατικού δυναμικού στη γεωργία και αποτελούν συμπλήρωμα του γεωργικού εισοδήματος·

ότι τα μέτρα αναδασμού των γεωργικών εκτάσεων περιορίζουν τον κατακερματισμό των γεωργικών εδαφών και επιτρέπουν την αποτελεσματικότερη χρησιμοποίηση του γεωργικού εξοπλισμού·

ότι η καταπολέμηση της διάβρωσης συμβάλλει ταυτόχρονα:

— στη διατήρηση της κατάστασης του εδάφους, του χώρου καθώς και των υπόγειων υδάτων και υδάτων επιφανείας,

— στη διατήρηση των δυνατοτήτων αξιοποίησης μιας περιοχής για ψυχαγωγικούς σκοπούς·

ότι η βελτίωση του εδάφους αποτελεί κατάλληλο μέσο για τη μείωση του παραγωγικού κόστους·

ότι η βελτίωση των εισοδημάτων των γεωργών μπορεί να επιτευχθεί με συμπληρωματικές δραστηριότητες στον τομέα του αγροτικού τουρισμού που προϋποθέτει υποδομές κοινής χρήσης σε επίπεδο κοινοτήτων·

ότι το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 797/85 προβλέπει τη λήψη ειδικών μέτρων για την προαγωγή του συνόλου της γεωργίας στη συγκεκριμένη περιοχή, που θα εναρμονίζονται με τις ενδεχόμενες αναπτυξιακές δράσεις που αναλαμβάνονται ταυτόχρονα στους άλλους τομείς εκτός της γεωργίας καθώς και με την ανάγκη προστασίας του περιβάλλοντος· ότι το Συμβούλιο θεσπίζει αυτά τα μέτρα σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43 της συνθήκης.

ότι η υλοποίηση των στόχων αυτών πρέπει να προωθηθεί με την ανάληψη δράσης που θα συνδυάζει τα διαφορετικά αυτά στοιχεία και που θα εφαρμόζεται στο πλαίσιο προγραμμάτων·

ότι από τα παραπάνω προκύπτει ότι τα ανωτέρω μέτρα συνιστούν κοινή ενέργεια κατά την έννοια του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου της 21ης Απριλίου 1970 για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής [6], όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 870/85 [7]·

ότι η Επιτροπή, αφού λάβει τη γνώμη της Μόνιμης Επιτροπής Γεωργικών Διαρθρώσεων, είναι αρμόδια για να αποφασίσει για την έγκριση προγράμματος υποβαλόμενου από την ιταλική κυβέρνηση,

---

(1) ΕΕ αριθ. L 93 της 30. 3. 1985, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. C 88 της 14. 4. 1986.
(3) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 14 Μαρτίου 1986 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).
(4) ΕΕ αριθ. L 128 της 19. 5. 1975, σ. 1.
(5) ΕΕ αριθ. L 197 της 27. 7. 1985, σ. 1.
(6) ΕΕ αριθ. L 94 της 28. 4. 1970, σ. 13.
(7) ΕΕ αριθ. L 95 της 2. 4. 1985, σ. 1.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Μέτρα για την ταχύτερη γεωργική ανάπτυξη ορισμένων μειονεκτικών περιοχών στη Βόρεια Ιταλία

Άρθρο 1

1. Με στόχο την επιτάχυνση της γεωργικής ανάπτυξης ορισμένων ζωνών της Βόρειας Ιταλίας, θεσπίζεται κοινή ενέργεια, κατά την έννοια του άρθρου 18 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 797/85, την οποία πρέπει να εφαρμόσει η Ιταλία για να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα των γεωργικών διαρθρώσεων στις περιοχές αυτές.

2. Η κοινή ενέργεια εφαρμόζεται στις μειονεκτικές περιοχές, κατά την έννοια της οδηγίας 75/268/ΕΟΚ, των ακόλουθων περιφερειών: Friouli-Venezia Giulia, Veneto, Trentino-Alto Adige, Lombardia, Valle d'Aosta και Piemonte.

3. Σύμφωνα με τον τίτλο ΙΙ, η Κοινότητα μπορεί να χορηγεί συνδρομή στην κοινή ενέργεια χρηματοδοτώντας, μέσω του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, τμήμα Προσανατολισμού, που εφεξής καλείται «Ταμείο», τα μέτρα υπέρ της γεωργίας που εντάσσονται σε ένα ή περισσότερα προγράμματα που έχουν καταρτιστεί από την ιταλική κυβέρνηση ή άλλες αρχές, που έχουν οριστεί στο ανάλογο γεωγραφικό επίπεδο, και τα οποία έχουν εγκριθεί από την Επιτροπή. Ο προγραμματισμός αφορά την κοινή και συγκλίνουσα παρέμβαση των διαφορετικών κοινοτικών και εθνικών χρηματοδοτικών μέσων διαρθρωτικού χαρακτήρα ώστε να υλοποιούνται οι στόχοι που έχουν προτεραιότητα.

Άρθρο 2

Η κοινή δράση αφορά:

1. Τη βελτίωση της αγροτικής υποδομής, και ιδίως:
   — τον εξηλεκτρισμό και την παροχή πόσιμου νερού στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις και στα χωριά οι κάτοικοι των οποίων ζουν βασικά από τη γεωργία,
   — την κατασκευή και τη βελτίωση δρόμων προσπέλασης στις εκμεταλλεύσεις και δρόμων επικοινωνίας που χρησιμοποιούνται κυρίως για τη γεωργία.
2. Τη βελτίωση των δασωδών εκτάσεων, και ειδικότερα:
   — τη δημιουργία δασών,
   — τη βελτίωση των υποβαθμισμένων δασών.
   — άλλα συμπληρωματικά μέτρα όπως:
      — τη δημιουργία κλιμακωτών επιπέδων (πεζουλιών) και άλλα μικρότερα έργα σταθεροποίησης του εδάφους,
      — μέτρα πυρασφάλειας.
3. Τον αναδασμό, συμπεριλαμβανομένου του εθελοντικού αναδασμού των γεωργικών εκτάσεων, και ειδικότερα:
   — τη σταθερή αύξηση του μεγέθους των διαιρουμένων αγροτεμαχίων ώστε τελικά να υπάρξει, γενικά, σχέση ανατεμαχισμού τουλάχιστον 3 προς 1,
   — τις συναφείς εργασίες, όπως την ισοπέδωση, τη δημιουργία τάφρων,
4. Την καταπολέμηση της διάβρωσης, και ειδικότερα:
   — την κατασκευή μικρών φραγμάτων ή αναχωμάτων,
   — την κατασκευή ή την επιδιόρθωση αναχωμάτων,
   — την εμφύτευση κατά μήκος των υδάτων κατάλληλων φυτών που θα βελτιώσουν την ανθεκτικότητα του εδάφους.
5. Τη βελτίωση, στο πλαίσιο συλλογικής ενέργειας, των ιδιωτικών γεωργικών εκτάσεων, και ειδικότερα:
   — την αποστράγγιση,
   — άλλα μέτρα για τη βελτίωση του εδάφους.
6. Τη βελτίωση ή τη δημιουργία υποδομών κοινής χρήσης που διευκολύνουν τον αγροτικό τουρισμό σε χωριά που εξαρτώνται κυρίως από τη γεωργία και έχουν δυνατότητες τουριστικής ανάπτυξης.

Άρθρο 3

1. Κάθε πρόγραμμα που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

α) περιγραφή των υπαρχόντων προβλημάτων κατά τομέα, τη γεωγραφική ζώνη που αφορούν και τα διάφορα μέτρα που πρέπει να ληφθούν, στο πλαίσιο της κοινής αυτής ενέργειας, για την επίλυσή τους, τις προβλέψεις για τις δαπάνες και τις λεπτομέρειες χρηματοδότησης·

β) το προβλεπόμενο χρονοδιάγραμμα για την εφαρμογή των διαφόρων μέτρων και το σύνολο των προβλεπόμενων παρεμβάσεων σε κοινοτικό και εθνικό επίπεδο·

γ) τα μέτρα συντονισμού με όλα τα άλλα προγράμματα και τις διατάξεις που μπορούν να επηρεάσουν την ανάπτυξη της γεωργίας στη συγκεκριμένη περιφέρεια·

δ) ένδειξη ότι τα προβλεπόμενα μέτρα συμβιβάζονται με την προστασία του περιβάλλοντος.

2. Το πρόγραμμα διαρκεί τουλάχιστον όσο και η κοινή ενέργεια.

Άρθρο 4

1. Κάθε πρόγραμμα ανακοινώνεται στην Επιτροπή από την ιταλική κυβέρνηση.

2. Κάθε πρόγραμμα και οι ενδεχόμενες προσαρμογές που εγκρίνονται, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 10, μετά διαβούλευση με την επιτροπή του Ταμείου σχετικά με τα χρηματοδοτικά θέματα.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

Χρηματοδοτικές και γενικές διατάξεις

Άρθρο 5

Οι επενδύσεις που έχουν στόχο τη μείωση της διάβρωσης, οι δασικές επενδύσεις σε γεωργικές εκτάσεις και βελτιωτικά έργα των γεωργικών εκτάσεων που λαμβάνουν ενίσχυση βάσει του άρθρου 17 ή, κατά περίπτωση, του άρθρου 20 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 797/85 ή βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1944/81 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1981 περί θεσπίσεως κοινής δράσης για την προσαρμογή και τον εκσυγχρονισμό της διάρθρωσης της παραγωγής βοείου, προβείου και

αιγείου κρέατος στην Ιταλία (1) ή που μπορούν να λαμβάνουν κοινοτικές ενισχύσεις στο πλαίσιο άλλων κοινών ενεργειών, κατά την έννοια του άρθρου 6 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70, δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 6

1. Η διάρκεια της κοινής ενέργειας περιορίζεται σε έξι έτη από την ημερομηνία έγκρισης του πρώτου των προγραμμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 3.

2. Κατά τη διάρκεια του τρίτου και του πέμπτου έτους, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση για την εξέλιξη της κοινής ενέργειας. Πριν από τη λήξη της περιόδου των έξι ετών, το Συμβούλιο αποφασίζει, μετά από πρόταση της Επιτροπής, αν είναι απαραίτητο να παραταθεί η κοινή ενέργεια.

3. Το προβλεπόμενο κόστος της κοινής ενέργειας που επιβαρύνει το Ταμείο ανέρχεται σε 78,4 εκατομμύρια ECU.

4. Εφαρμόζεται το άρθρο 6 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70.

Άρθρο 7

1. Οι δαπάνες, που πραγματοποιούνται από την ιταλική κυβέρνηση ή τις περιφέρειες τις οποίες αφορά η κοινή ενέργεια, είναι επιλέξιμες από το Ταμείο μέχρι τα ποσά που αναφέρονται στην παράγραφο 2. Το Ταμείο επιστρέφει στην ιταλική κυβέρνηση ή στις αρχές που έχουν οριστεί στο ανάλογο γεωγραφικό επίπεδο το 40 % των επιλέξιμων δαπανών.

2. Το Ταμείο επιστρέφει στην Ιταλική Δημοκρατία τις πραγματικές δαπάνες της με μέγιστο επιλέξιμο ποσό:

— 70 εκατομμύριων ECU για τα βελτιωτικά έργα αγροτικής ή δασικής υποδομής που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1. Ωστόσο, η χρηματοδοτική συνδρομή του δικαιούχου πρέπει να είναι τουλάχιστον 10 %,

— 40 εκατομμύριων ECU για τα βελτιωτικά έργα δασωδών εκτάσεων και τα συμπληρωματικά μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 τηρώντας, ωστόσο, τα όρια επιλεξιμότητας ανά εκτάριο που αναφέρονται στις τέσσερις πρώτες περιπτώσεις του άρθρου 11 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 269/79 του Συμβουλίου της 6ης Φεβρουαρίου 1879 που θεσπίζει κοινή δασική δράση σε ορισμένες μεσογειακές περιοχές της Κοινότητας (2),

— 600 ECU ανά εκτάριο και μέχρι συνολικού ορίου 15 000 εκταρίων για τα έργα αναδασμού που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 3,

— 40 εκατομμύριων ECU για τα έργα που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 4,

— 900 ECU ανά εκτάριο και μέχρι ορίου 30 000 εκταρίων για τα έργα που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 5,

— 10 εκατομμύριων ECU για τα έργα που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 6 · ωστόσο η χρηματοδοτική συνεισφορά των δικαιούχων κοινοτήτων δεν πρέπει να είναι κατώτερη από 20 %.

3. Αν η Ιταλική Δημοκρατία ζητήσει την αναπροσαρμογή κάποιου προγράμματος, η Επιτροπή μπορεί, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 10, να εγκρίνει τροποποίηση των ορίων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, χωρίς ωστόσο να υπερβαίνει το συνολικό ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 3.

Άρθρο 8

Κατά την έγκριση του προγράμματος που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 3, η Επιτροπή ορίζει, σε συμφωνία με την Ιταλική Δημοκρατία, τον τρόπο ενημέρωσής της σχετικά με την εξέλιξη της αναπτυξιακής δράσης.

Άρθρο 9

1. Οι αιτήσεις επιστροφής αφορούν τις δαπάνες που πραγματοποίησε η Ιταλική Δημοκρατία κατά τη διάρκεια ενός ημερολογιακού έτους και υποβάλλονται στην Επιτροπή πριν από την 1η Ιουλίου του επόμενου έτους.

2. Η συνδρομή του Ταμείου αποφασίζεται σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70.

3. Προκαταβολές μπορούν να χορηγηθούν από το Ταμείο βάσει των λεπτομερειών χρηματοδότησης που έχει καθορίσει η Ιταλική Δημοκρατία και ανάλογα με την πρόοδο του προγράμματος.

4. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου αποφασίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70.

Άρθρο 10

1. Στην περίπτωση που γίνεται αναφορά στη διαδικασία που ορίζεται στον παρόν άρθρο, η Μόνιμη Επιτροπή Γεωργικών Διαρθρώσεων συγκαλείται από τον πρόεδρό της είτε με δική του πρωτοβουλία είτε μετά από αίτηση του αντιπροσώπου κράτους μέλους.

2. Ο πρόεδρος υποβάλλει σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η Μόνιμη Επιτροπή Γεωργικών Διαρθρώσεων διατυπώνει τη γνώμη της για τα μέτρα αυτά εντός προθεσμίας που ορίζει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα των θεμάτων. Αποφασίζει με πλειοψηφία 54 ψήφων · οι ψήφοι των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στη ψηφοφορία.

3. Η Επιτροπή θεσπίζει μέτρα που εφαρμόζονται αμέσως. Ωστόσο, αν δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Μόνιμης Επιτροπής Γεωργικών Διαρθρώσεων, τα μέτρα αυτά γνωστοποιούνται αμέσως στο Συμβούλιο από την Επιτροπή · στην περίπτωση αυτή η Επιτροπή μπορεί να αναβάλει την εφαρμογή των μέτρων που αποφάσισε το πολύ για ένα μήνα μετά τη γνωστοποίηση αυτή. Το Συμβούλιο μπορεί, με ειδική πλειοψηφία, να λάβει διαφορετική απόφαση μέσα σε προθεσμία ενός μηνός.

Άρθρο 11

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

(1) ΕΕ αριθ. L 197 της 20. 7. 1981, σ. 27.
(2) ΕΕ αριθ. L 38 της 6. 2. 1979, σ. 1.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 6 Μαΐου 1986.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. H. van ZEIL